

Клучни пораки за клиничките микробиолози

Задачи

1. Вашите задачи поврзани со подобрување на употребата на антибиотици опфаќаат [31,98-100] [експертски консензус]:

- а) Учество во тимот за рационална употреба на антибиотици, како клучен член на тимот;
- б) Соработка со специјалистот за инфективни болести и болничкиот фармацевт за спроведување на програмата за рационална употреба на антибиотици;
- в) Поддршка на болничките упатства за антибиотици засновани на докази во врска со вообичаените инфекции и хируршката профилакса;
- г) Навремена идентификација и известување за микроорганизмите (на пр. во хемокултури) и тестирање на антиминокробната осетливост;
- д) Итно соопштување на критичните резултати на лекарот што го води лекувањето;
- е) Претставување на податоците на начин што поддржува рационална употреба на антибиотици, на пример преку селективно известување на лекарите за ограничен број резултати за антиминокробна осетливост;
- ж) Обезбедување упатства за правилно земање примероци, спроведување критериуми за отфрлање на несоодветно доставени примероци и воспоставување процедури за ограничување на обработката на контаминанти (на пр. хемокултури);
- з) Водење на емпириска антибиотска терапија преку обезбедување на кумулативни податоци за антиминокробна осетливост специфични за болницата и одделот (на пр. одделение за интензивна нега или ургентен центар);
- и) Идентификување на критични трендови во антибиотската резистенција во болницата и навремено комуницирање на наодите до тимот за рационална употреба на антибиотици и тимот за контрола на инфекции.
- й) Управување со антиминокробниот формулар на вашата болница (т.е. листа на лекови достапни за препишување).

Што може да направите или во што да соработувате

2. Обезбедете упатства за земање, чување и транспорт на примероци [98,99].

3. Осигурете се дека лабораториското тестирање и известувањето за антимикробната осетливост ги следат упатствата за лекување (вклучувајќи селективно известување), и вклучете релевантни коментари за толкување доколку е потребно [31].
4. Осигурете се дека резултатите од идентификацијата и тестирањето на антимикробната осетливост се соопштуваат на лекарите, медицинските сестри и тимот за рационална употреба на антибиотици, особено за критичните резултати (на пр. хемокултури) [98-100].
5. Осигурете се дека тестирањето и известувањето за микробиолошките резултати ги следат европските и националните стандарди (т.е. Европски комитет за тестирање на антимикробна осетливост - EUCAST) [31].
6. Обезбедете податоци за антибиотската резистенција на ниво на болница и оддел, и комуницирајте ги трендовите со тимот за рационална употреба на антибиотици и тимот за превенција и контрола на инфекции [101].
7. Редовно обучувајте ги болничките лекари за антибиотската резистенција и за употребата на брзи дијагностички тестови на местото на згрижување [31,53].